

O MRÓWKACH

Dryb! Dryb! Dryb! Tup! Tup! Tup!

Słyszać tupot mrówczych stóp.

Biegną, idą, maszerują,

Tu dźwigają, tam budują.

Silne, zwinne, energiczne,

Zawsze szybkie, dynamiczne,

Obowiązków mają sto,

„A co robią?” - „Jak to co?”

A to królowej trzeba poprawić spódnice,

A to wydoić mszyce,

Trzeba jaja przenieść z jednego miejsca w drugie ,

Sprawdzić czy drewno nie jest za długie.

A jak się pojawi człowiek w lesie

to dopiero zniszczenie niesie!

Pracują wtedy dzień i noc,

Bo mają roboty moc:

Naprawianie i sprzątanie,

Przenoszenie i dźwiganie,

Trzeba wszystko odbudować,

Sprawnie jajka transportować.

Tam załatać, tu poprawić,

Tutaj przenieść lub zostawić.

Słyszać tylko dryb! Dryb! Dryb! Tup! Tup! Tup!

Pracowity tupot stóp.

Ile to wysiłku.. Ile to roboty..

Dlaczego ludzie niszczą? Z głupoty!